

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2246

гр. София, 18.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **1617** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

2

Настоящото административно производство е по реда на чл.80 от ГПК.
Образувано е по МОЛБА от 12.01.2022 година на БНБ за изменение на решението в частта за разноски.

Ищецът не е изразил становище по молбата.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, но неоснователна. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на препращащата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с който производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Следва да бъде посочено,че крайният момент,в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент. Съдебните разноски

са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В конкретния случай, страната поискала изменение на решението в частта на разноските на дата 09.11.2021 година. Решението е връчено на 08.11.2021 година.

В решението си съдът е изложил мотиви защо и въз основа на какво не присъжда разноски в полза на ответника по иска, като не е налице пропуск на съда да присъди разноски. В Решението си съдът е посочил, че претенцията на ответника по иска за присъждане на разноски също е неоснователна. Съгласно нормата на чл.10, ал.4 от ЗОДОВ -(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.)-съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ, но тази норма Вярно е , че тази норма няма обратно действие](#) и изрично с Преходните и заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТГОВОРНОСТТА НА ДЪРЖАВАТА И ОБЩИНИТЕ ЗА ВРЕДИ(ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2019 Г.) с§ 6. (1) е посочено, че [този закон](#) се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване, но също така е вярно, че производството пред АССГ образувано на дата 18.02.2016 година преди влизане в сила на посоченото изменение на нормата на чл.10, ал.4 от ЗОДОВ и безспорно не може да намери приложение в случая. Не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските именно поради липса на основание за присъждане на разноски в полза на ответника по иска. В мотивите на [Определение № 2 от 20.04.2021 г., постановено от ОССГ от ГК от ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС по тълкувателно дело № 1/19 година](#), с което се отклони искането за приемане на съвместно тълкувателно постановление, се прие, че предвиденото положение в [чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ](#) следва да е приложимо и за заварените от изменението на закона дела, каквото е и настоящото, но съгласно нормата на чл.130, ал.2 от ЗСВ само Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Посоченото Определение по Тълкувателното дело не е задължително за съда, за да намери приложение нормата на чл.10, ал.4 от ЗОДОВ и в настоящата хипотеза. Такава задължителна сила не е предвидена за мотивите на Определения по Тълкувателни дела.

С оглед на това молбата за изменение на решението в частта на разноските е

неоснователна.

Воен от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен
съд-София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ МОЛБА от 12.01.2022 година на БНБ за ИЗМЕНЕНИЕ НА
РЕШЕНИЕ № 7710/20.12.2021 по адм. дело № 1617/2016 В ЧАСТТА за разноските.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на
страните.

Определението подлежи на обжалване по реда за обжалване на Решението.

СЪДИЯ: